

**מרדכי ציפורי, שר לשעבר, שהודח על ידי חבריו מרשימת חרות
לכנסת, מתאר את אנזבתו המרה מחבריו, מסביר את עדותו בוועדת כהן
ומדוע שתק עד כה, אומר כי ניתן להתישב גם בתחומי הקו הירוק ומכריז:**

„כשלישמעון כרם אין
חשובות, כניו
מתמלאות כאב, וכל
מה שהוא רוצה זה
שתעזוב את החדר”

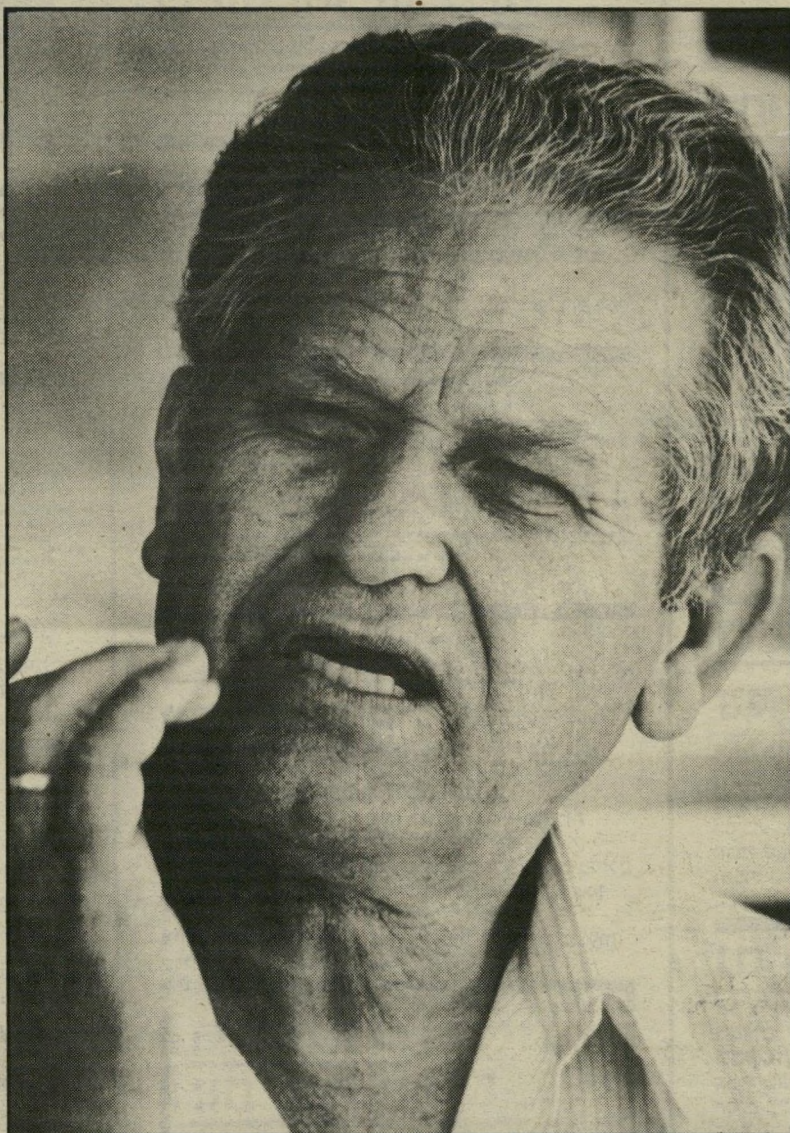
„התאכזבתי קשות, לא
רק משמיד אלא מכל
השרים. במשך שישה
חודשים איש לא טרח
להרים טלפון”

„זה שלא קיבלתי את
האגודה למען החייל,
זו גסות דרוח ונבזות
שאין גדולה ממנה
מצידו של יצחק רבין”

„אם בפרוטוקול של
ישיבת הממשלה יש
סעיף המפרט מווחים
ולאן הולכים — זו
החרומה שלי”

„צפיתי בשרון בכוננות
של ששת הימים. הוא
תמיד מצא דרך
להתקדם. זה קשור
לחכונות נפשיות שלו”

„טילפנתי לשמיד
ואמרתי לו: דע לך
שהחבריה שלך מנהלים
נגדי מילחמת שקרים
בשומר”

ראיינה שרית ישי-לוי

„לא ידעתי שכאב

כזה אפשרי!!”

נודע לו, כי „כלי-הקודש” של שמיר, כפי שהוא מכנה אותם, מנהלים נגדו מלחמת-חורמה. הוא לא התבייש. פנה אל שמיר וביקשו לשכנע את האנשים לחדול. האני שים, כידוע, לא חדלו. למרות ציפורי מ- שוכנע כי „יצחק” ביקש זאת מהם. ואחר כך, האכזבה הקשה מהחברים. בכאב אמיתי הוא סיפר לי על פגישות נושאות בוסר שהיו לו עם שמיר. „מחפשים, מחפשים”, אמר לו שמיר, בהתכוונות לכך שמחפשים עבורו תפ- קיד, והתוצאה, על-פי התבטאותו של ציפורי: „אפס”. הפגישות האלה, הטלפונים שהוא

חודשים נאלץ להיאבק בכאבו. כשהוא אוכל אכזבה אחרי אכזבה, עד שקם לו גואל בדמותו של אלי לנדאו, איש של אריאל שרון, דווקא. והציע לו לנהל את פרויקט החוף החדש של עיריית הרצליה. תחילה, עד אז שבע ציפורי מרורים. תחילה, העובדה כי נמצא מחוץ לרשימת מועמדי תנועת החרות לכנסת. הכאב היה עז שיבעתיים, כאשר הסתבר לו בדיעבד כי 240 חברים בכל זאת הצביעו בעדו, אלא שהוא מראש לא טרח לרכוס, ובכך הפסיד את המישחק. עוד בימי טרום-הבחירות

ימין — אחר כך הסתבר לי כי זהו גם הבית הצנוע ביותר — שייך למי שהיה שר-התיק שורת. מרדכי ציפורי, ורעייתו טובה. מוטב היה לו לציפורי אילו עבר לכרמי-יוסף לפני חצי שנה. יתכן שיכול היה להשיג כיח את כאבו על העובדה כי נמצא מחוץ למישחק, בשיפוץ הבית, בשתילת הדשא והעצים ובשיפוץ הצד האחורי של הבית, המשקיף מצד אחד אל שדות חרושים ומצד שני אל חורשת אורנים. „ביום בהיר”, הוא אמר, „אפשר לראות את הים”. אלא שלא שפר עליו מזלו. ובמשך שישה

הדבר הראשון שהוא אמר לי בטלפון היה, שהישוב החדש, כרמי-יוסף, שאליו עבר זה-עתה, נמצא בתחום הקו הירוק. ואכן, מי אמר שצריך לנסוע לשטחים כדי לראות ישוב חדש. הנבנה על אדמת-טרשים! כל מה שצריך לעשות הוא להיכנס למכונית, לנסוע בכביש הישן רמלה-בית-שמש, קילומטר וחצי אחרי רמלה, מצד שמאל של הכביש, אפשר להבחין בבתים בבנייתם. שלט קטן וצהוב, שעליו כתוב „כרמי-יוסף”, מוביל לשביל-עפר, שהוביל אותו אל הישוב החדש. הבית הראשון מצד